

Elmu Koppelmanni uus elu

Õpilased tervitasid direktorit aplausiga

Kui reporter saabus kohtuma eelmisel päeval Viru ringkonna kohtus õigeks mõistetud Tapa Gümnaasiumi direktori Elmu Koppelmanniga, aitas mees parajasti ühe naisõpetaja autot putitada.

Harilikult kujutatakse koolidirektorit ette ülikonnas mehena, aga teie olete nahktagis ja dressides. Kas nii ikka sobib?

Võiks ju veel küsida, miks mul on lühikesed juuksed või päris paljas pea. Aga juuksed kipuvad mul püsti tõusma ja muu soeng ei sobi. Mis tagisse puutub, siis ega direktor ole ainult lipsinimine. Kui olen kehalise kasvatuses õpetaja rollis, kannan dresse.

Täna tulite kooli uksest sisse ausa inimese, mitte kurjategijana. Kuidas päev möödus?

Tulin hilja kooli, poole kümne paiku. Öösel ei saanud und, käisin jalutamast ja lugesin oma kriminaalset minevikku puudutavaid pabereid. Koolis rääkis kolleegidele, mis kohtus toimus. Kogunemisel nii kolmesajale lapsele ütlesin mõne sõna... ja sain suure aplausi. Paljud inimesed helistavad tänagi ja õnnitlevad, et vastu pidasin. Eile oli mitukümmend kõnet.

Kas Tapa emad juba hirmutavad oma lapsi Koppelmanniga?

Pole kuulnud. Aga tean, et minu toetuseks koguti ligi 600 allkirja, mille eest olen kõigile toetajaile südamest tänulik.

Protsess keeras närvid tuksi?

Ei saa öelda, et närvid päris untsus on, aga pinge mõjus nii mu perele kui sugulastele. Ent ma nägin protsessiga ära, kes on kes.

Kes siis on kes?

Ma ei taha uusi kohtuasju algatada. Ilmselt aga algatati minu vastu protsess nii, et osa inimesi leidis võimaluse, kuidas mulle kätte keerata.

Mis siis Koppelmannil viga on, et talle oli vaja kätte keerata?

(Naerab. R.S.) Luulu all ma ei kannata, aga nähtavasti pole ma ka kõige parem alluv. Olen küllalt terav ja kipun paljusid asju otse välja ütleva. Ja ega ma muidu ka käitumiselt kõige magusam tegelane ole. Ent maksimumist olen küll – lükkam vastuseisud kõrvale või sõidan neist üle. Need on mu suurimad vead.

Nii et diplomaati teist ei saaks?

(Naerab südamest. R.S.) Kunagi kutsusid poliitilised jõud mind ühte parteisse ja leidsid lõpuks, et ükskõik milline nende programm ka poleks,

Koppelmann teeb igal juhul oma programmi. Seega võin küll inimlikult aus olla, aga mitte poliitiliselt liiga tark.

Kelleks lapse-na saada tahtsite?

Olin romantik. Lugesin seiklusjutte, tahtsin saada maadeavastajaks.

Kuulsaks ka?

Sellist kuulsust küll mitte. Kümme aastat tagasi olin maakonnas üks nooremaid koolidirektoreid, see kuulsus mulle sobis.

Nüüd on Koppelmann kohtu kaudu kuulsaks saanud, mida võiks sellest õppida?

Nüüd pean vist midagi prohvetlikku ütleva... Haridus- ja kohtusüsteem ei lähe kokku. Ja kõiki asju annab vist lahendada teisi inimesi solvamata. Loodan selle vea enese juures parandada. Ka kool ja linn saaks minu tuntusest kasu õigata. Tegelikult võiks seda teha kogu koolisüsteem, sest minuga seoses kerkinud probleemide ees enam pead pöösasse ei pane.

Kas haridusministeerium on teie asjas pea pöösasse pistnud?

Pigem on nad mind kaudselt toetanud, et pea vastu.

Kui suur on teie palk?

Alla 5000 saan kätte.

Teid kaitsnud Concordia büroo advokaatide töötasu on 1500 krooni tund. Kas kulutate kogu aastapalga kohtukulude tasumiseks?

Kui mu esimene kaitsja Lembit Nirgi pöösasse pugus, käisin läbi neli advokaadibürood. Concordia büroo tegi mulle kõva allahindluse, nimetades seda omapoolseks hariduse toetamiseks. Ja nad tegid väga head tööd.

Või osavat enesereklaami?

Nad oleks lollid, kui loobunuksid minu protsessist, sest iga advokaat tahab saada mõne süsteemi probleemide esmaavastajaks. Kindlasti tegid nad enesele ka head reklaami.

Mis saab Koppelmanni fondi kogutud 10 000 kroonist?



"Diplomaati poleks minust saanud," tunnistab Elmu Koppelmann.

RAUNO VOLMAR

3000 on ära makstud ja ülejäänust soovin maksta Tapa õppureile stipendiume. Aga fondi loojad millegipärast tahavad, et kulutaksin raha oma tervise taastamiseks.

On siis asi nii hull?

Häh! Nad rääkisid puhkamisest Kaara saartel ja Lapimaal. Arvan, et see raha annetati hariduse toetamiseks.

Tihti küsitakse, et kuidas siis Koppelmanniga tegelikult oli, kas ta ikka lõi õpilasi. Kuidas siis tegelikult oli?

Võin käsi südamele öelda – ma pole neid löönud, kui mõelda löömist rusikaga, jalaga. Olen võtnud kinni õlast, võtnud käest ära suitsupaki ja longropurgi. Aga miks võtsin tüdrukul kinni juustest või kõrvast? Ausalt öeldes mõtlesin siis, et nad on ju daamid, kellel on kõik olemas, mis naisterahval olema peab ja ma tõesti ei julgenud nende keha puutuda. Aga ma ei tahtnud seda kohtus öelda, oleks nii totter tundunud...

Olete täna silmanähtavalt õnnelik, kestab see õnn kohtuasja edasikaebamiseni Riigikohtusse?

(Paus. R.S.) Kui kaevatakse edasi, siis läheb riik iseendaga konflikti – ühes kohtuastmes olen süüdi, teises mitte ja kolmandas... Siis muutub see riik minu silmis süüdimatuks.

REIN SIKK